

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 24. července 2025 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Lenky Konopové a JUDr. Hany Hrnčířové projednal odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení], [datum narození] v Žatci, trvale bytem [adresa], podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. ledna 2025, sp. zn. 4 T 8/2024 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst.1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se v napadeném rozsudku zrušuje výrok o náhradě škody a za podmínek § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen uhradit JUDr. [jméno] [příjmení], IČ 11200138, se sídlem Praha 7, Bubenská 328/25, insolvenčnímu správci OPZ PLUS a.s., IČ 45274835, se sídlem Praha 1, Hradební 761/3, škodu ve výši 20 218 923,05 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se insolvenční správce JUDr. [jméno] [příjmení] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních částech zůstává napadený rozsudek nedotčen, (výrok o vině a trestu).

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen nalézací soud) ze dne 20.1.2025 sp. zn. 4 T 8/2025 byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] (dále jen obžalovaný) pod bodem I. výroku rozsudku uznán vinným ze spáchání zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku ve znění účinném ke dni 1.10.2020, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měl dopustit tím, že:

dne 19.5.2016 v Praze po skončení konkursního řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod č.j. 80 K 156/99, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, se sídlem Hradební 761/3, Praha 1, (dále jen, „OPZ PLUS a.s.“) písemně požádal konkursní

správkyni JUDr. [jméno] [příjmení] o převedení finančních prostředků ve výši 12.000.000 Kč, které tvořily zůstatek na konkursním účtu č. [bankovní účet] společnosti OPZ PLUS a.s. s odůvodněním, že finanční prostředky je třeba diverzifikovat, aby zabránil ochromení fungování společnosti; insolvenční správce přitom sdělil, aby zůstatek na konkursním účtu přerozdělila jím určeným způsobem a proto byla dne 19.5.2016 příkazem k úhradě odeslána částka 12.000.000 Kč na čtyři bankovní účty, přičemž bez právního titulu byly odeslány finanční prostředky ve výši 3.500.000 Kč na bankovní účet č. [bankovní účet], majitelky [jméno] [příjmení], [datum narození], a ve výši 7.000.000 Kč na bankovní účet č. [bankovní účet], majitele Glamour Charlotte s.r.o., IČ: 04154991;

přitom z částky 7.000.000Kč ve prospěch společnosti OPZ PLUS a.s. obžalovaný následně převedl:

-) dne 2.6.2016 na účet č. [bankovní účet] vedený u Raiffeisenbank a.s., pro společnost I, IČ 25208047, částku ve výši 656.383Kč a 800.000Kč na nákup vozidla BMW 530d xDrive GT, [VIN kód], (celková kupní cena 1.456.383Kč),

-) dne 21.6.2016 částku 590.000Kč na nákup vozidla BMW 320dxDrive Gran Turi, VIN WBA8A91040G616982, (celková kupní cena 1.290.000Kč),

jejichž vlastníkem i zapsaným provozovatelem se společnost OPZ PLUS a.s. stala,

-) dále dne 22.6.2016 částku 50.647Kč na účet č. 2226222/0800 vedený u České spořitelny a.s., pro příjemce Kooperativa pojišťovna a.s, na úhradu pojistného k pojistné smlouvě č. 6313594100 ze dne 6.6.2016 na pojištění vozidla BMW 530D GRAN TURISMO XDRIVE ve vlastnictví OPZ PLUS a.s,

-) a dne 30.6.2016 částku 103.538,65Kč na účet č. [bankovní účet] vedený u [příjmení] [příjmení] [příjmení] Republic and Slovakia, a.s., pro společnost AEK 120 a.s., IČ 27516351, z titulu úhrady služeb spojených s užíváním telefonních čísel společností OPZ PLUS a.s.,

když finanční prostředky ve výši 8.299.431,35 Kč obžalovaný [jméno] [příjmení] úmyslně nepoužil ve prospěch společnosti OPZ PLUS a.s., ale k transakcím ve prospěch třetích osob, a to ke škodě společnosti OPZ PLUS a.s., t.č. v insolvenční vedené u Městského soudu v Praze pod č.j. č.j. MSPH 99 INS 11900/2018-A, zastoupené insolvenčním správcem JUDr. [jméno] [příjmení].

2. Pod bodem II. výroku napadeného rozsudku měl pak obžalovaný spáchat přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že:

/ sk.II./6 obžaloby/ v Praze, dne 1.9.2018, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, uzavřel se společností P s.r.o., IČ: 28137621, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Staré Město, 110 00 Praha 1, Dodatek ke Smlouvě o nájmu nebytových prostor v objektu č.p. 1659 v ul. Kyselova, na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobyličky, obec Praha, ze dne 28.2.2014, uzavřené mezi společností OPZ Plus a.s., a společností P s.r.o., IČ: 28137621, následně však Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], na vlastní žádost a po domluvě s jednatelem společnosti PERUŤ s.r.o., IČ: 28137621, [jméno] [příjmení], [datum narození], převzal osobně od tohoto jednatele několik plateb nájemného v hotovosti předem - a to ve dnech 19.10.2018, 22.10.2018, 23.10.2018, 20.4.2019 - kdy přijal finanční hotovost v celkové výši 364.910 Kč, tyto finanční prostředky užil pro vlastní potřebu či ve prospěch třetích osob, nikoli však ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s., t.č. v insolvenční vedené u Městského soudu v Praze pod č.j. MSPH 99 INS 11900/2018-A, zastoupené insolvenčním správcem JUDr. [jméno] [příjmení], se sídlem Bubenská 328/25, 170 00 Praha 7.

3. Konečně pod body III. 1) až 6) výroku napadeného rozsudku byl obžalovaný shledán vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst.5 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že:

III.

1) /ad.II/1. obžaloby/ v Praze, dne 20.7.2016, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s. uzavřel s nájemcem - společností P s.r.o., IČ: 28137621, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Staré Město, 110 00 Praha 1, Dodatek č. 1 ke Smlouvě o nájmu nebytových prostor v objektu č.p. 1659 v ul. Kyselova, na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobylisy, obec Praha, ze dne 28.2.2014, uzavřené mezi společností OPZ Plus a.s., a společností P s.r.o., IČ: 28137621; kdy tímto dodatkem nájemci nepravdivě deklaroval, že dochází ke změně bankovního spojení pronajímatele, společností OPZ Plus a.s., s tím, že peněžní plnění za užívání nebytových prostor v objektu č.p. 1659, ul. Kyselova, Praha 8, bude s účinností od 1.7.2016 nájemce - společnost P s.r.o. - poukazovat na bankovní účet č. [bankovní účet], ačkoli si obž. Ing. [jméno] [příjmení] byl plně vědom toho, že platby za pronájem nemovitosti náležející společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, budou nájemcem - společností P s.r.o. zasílány na bankovní účet fyzické osoby: [jméno] [příjmení], [datum narození], v mylném domnění, že se jedná o bankovní účet pronajímatele, když za uvedené období ledna 2017 až srpna 2018 tak byla na základě předmětné nájemní smlouvy na bankovní účet č. [bankovní účet], ovládaný i Ing. [jméno] [příjmení], přijata od společnosti P s.r.o., IČ: 28137621, částka v celkové výši 1.793.260 Kč, čímž nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a společností OPZ PLUS a.s., způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka – společností OPZ PLUS a.s., vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

2) /ad. II/2 obžaloby/ v Praze, dne 27.10.2016, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., uzavřel s nájemcem - společností Česká spořitelna a.s., IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, Dodatek č. 2 ke Smlouvě o nájmu nebytových prostor v objektu č.p. 1659 v ul. Kyselova, na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobylisy, obec Praha, ze dne 1.4.2012, uzavřené mezi společností OPZ Plus a.s., a společností Česká spořitelna a.s., IČ: 45244782; kdy tímto dodatkem nájemci nepravdivě deklaroval, že dochází ke změně bankovního spojení pronajímatele, spol. OPZ PLUS a.s., s tím, že nájemné a zálohy na služby za užívání uvedených nebytových prostor budou s účinností od 1.10.2016 poukazovány na bankovní účet č. [bankovní účet], ačkoli si obž. Ing. [jméno] [příjmení] si byl plně vědom toho, že platby za pronájem nemovitosti náležející společnosti OPZ PLUS a.s. budou nájemcem – Českou spořitelnou a.s., v mylném domnění, že se jedná o bankovní účet pronajímatele, zasílány na bankovní účet společnosti VIP LEADER s.r.o., IČ: 04656580, zastoupené jednatelem [jméno] [příjmení], [datum narození], který měl k tomuto účtu i zřízeno dispoziční právo, v mylném domnění, že se jedná o účet pronajímatele, když za období od ledna 2017 do dubna 2019 takto byla na základě předmětné nájemní smlouvy na bankovní účet č. [bankovní účet] nájemcem Českou spořitelnou a.s. uhrazena částka v celkové výši 5.321.376,80 Kč, čímž obžalovaný nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a spol. OPZ PLUS způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka OPZ PLUS vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

3) /ad.II. 3 obžaloby/ v Praze, dne 1.3.2017, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., uzavřel s nájemcem - společností Logistic service s.r.o., IČ: 25067273, nájemní smlouvu o pronájmu nebytového prostoru v 1. nadzemním podlaží budovy č.p. 1659 na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobylisy, obec Praha, na dobu od 1.3.2017 do 1.3.2027, s ročním nájemným ve výši 780.000 Kč splatným ve smluvených dílčích platbách měsíčně na bankovní účet č. [bankovní účet], v níž obžalovaný obž. Ing. [jméno] [příjmení] záměrně sjednal, že platby za pronájem nemovitosti náležející společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, budou nájemcem v mylném domnění, že se jedná o bankovní účet pronajímatele, zasílány na bankovní účet společnosti TEAM International s.r.o., IČ: 01969757, k němuž měl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] zřízeno dispoziční právo, když v období od března 2017 do dubna 2019 tak byla na

základě předmětné nájemní smlouvy na bankovní účet č. [bankovní účet] uhrazena nájemcem - společností Logistic service s.r.o. částka v celkové výši 1.531.850 Kč, čímž nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a společnosti OPZ PLUS a.s. způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka OPZ PLUS vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

4) /ad II. 4 obžaloby/ v Praze, dne 1.3.2017, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., uzavřel s nájemcem - společností BOOKFACE s.r.o., IČ: 05692342, se sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1, nájemní smlouvu o pronájmu nebytových prostor v 1. nadzemním podlaží budovy č.p. 1659 na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobyličky, obec Praha, na dobu od 1.3.2017 do 28.2.2025, s ročním nájemným ve výši 1.056.000 Kč splatným ve smluvených dílčích platbách měsíčně na bankovní účet č. [bankovní účet], obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] tak záměrně sjednal, že platby za pronájem nemovitosti náležející společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, byly nájemcem – spol. BOOKFACE s.r.o. v mylném domnění, že se jedná o bankovní účet pronajímatele, zasílány na bankovní účet společnosti VIP LEADER s.r.o., IČ: 04656580, zastoupené jednatelem [jméno] [příjmení], [datum narození], který měl k tomuto účtu i zřízeno dispoziční právo, když v období od 20.3.2017 do 9.4.2019 tak byla na základě předmětné nájemní smlouvy na bankovní účet č. [bankovní účet] uhrazena ze strany nájemce - BOOKFACE s.r.o. částka v celkové výši 2.617.600 Kč, čímž obžalovaný nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a společnosti OPZ PLUS a.s. způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka OPZ PLUS vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

5) /ad II. 5 obž./ v Praze, dne 1.9.2018, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., uzavřel s nájemcem - společností PERUŤ s.r.o., IČ: 28137621, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Staré Město, 110 00 Praha 1 (nyní Mostecká 273/21, Malá Strana, 118 00 Praha 1, Dodatek ke Smlouvě o nájmu nebytových prostor v objektu č.p. 1659 v ul. Kyselova, na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobyličky, obec Praha, ze dne 28.2.2014, uzavřené mezi společností OPZ Plus a.s., a společností P s.r.o., IČ: 28137621; kdy tímto dodatkem nájemci nepravdivě deklaroval, že dochází ke změně bankovního spojení pronajímatele, společnosti OPZ PLUS a.s., ačkoli si obž. Ing. [příjmení] byl plně vědom toho, že tak nájemce spol. Peruť s.r.o. bude peněžní plnění za užívání nebytových prostor v objektu č.p. 1659, ul. Kyselova, Praha 8, s účinností od 1.9.2018 poukazovat na bankovní účet č. [bankovní účet], náležející společnosti Positive Industry s.r.o., IČ: 01763245, ovládaný i Ing. [jméno] [příjmení], v mylném domnění, že se jedná o bankovní účet pronajímatele, když na základě předmětné nájemní smlouvy tak byla ve dnech 7.9.2018, 7.10.2018, 7.2.2019, 7.3.2019, 7.4.2019 na bankovní účet č. [bankovní účet] spol. Positive Industry s.r.o. nájemcem postupně uhrazena částka v celkové výši 455.350 Kč, čímž obžalovaný nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a společnosti OPZ PLUS a.s. způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka OPZ PLUS vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

6) (ad II/7 obžaloby/ v Praze, dne 20.3.2019, z titulu statutárního ředitele společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, uzavřel s nájemcem - společností STRONG Alliance s.r.o., IČ 06543693, se sídlem Burešova 1659/3, 182 00 Praha 8 – Kobyličky, nájemní smlouvu o pronájmu nebytových prostor v 1. nadzemním podlaží budovy č.p. 1659 na pozemku jiného vlastníka p. č. 2364/140 v k.ú. Kobyličky, obec Praha, na dobu od 20.3.2019 do 20.3.2029, s ročním nájemným ve výši 780.000 Kč splatným ve smluvených dílčích platbách měsíčně na bankovní účet č. [bankovní účet], když obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] v této smlouvě záměrně sjednal, že platby za pronájem nemovitosti náležející společnosti OPZ PLUS a.s., IČ:45274835, budou nájemcem – spol. Strong Alliance s.r.o., v mylném domnění, že se jedná o

bankovní účet pronajímatele, zasílány na uvedený bankovní účet společnosti TEAM International s.r.o., IČ: 01969757, k němuž měl obž. Ing. [jméno] [příjmení] zřízeno dispoziční právo, když tak v období od dubna 2019 do května 2019 byla na základě předmětné nájemní smlouvy na bankovní účet č. [bankovní účet] nájemcem uhrazena na nájemném částka v celkové výši 171.300 Kč, čímž obžalovaný nedůvodně o tuto částku obohatil sebe a třetí osobu, a společnosti OPZ PLUS a.s. způsobil v uvedené výši škodu, která byla následně vymáhána do majetkové podstaty insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení dlužníka OPZ PLUS vedeného u Městského soudu v Praze pod č.j. pod č.j. MSPH 99 INS 119000 2018,

celkem tak obžalovaný za uvedená období od nájemců - společností P s.r.o., Česká spořitelna a.s., BOOKFACE s.r.o., Logistic service s.r.o. a Strong Alliance s.r.o., na nájemném vylákal ke škodě společnosti OPZ PLUS a.s. ve prospěch svůj a jiného částku 11.890.736,80Kč.

4. Pokud jde o trest nalézací soud uložil obžalovanému trest podle 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, kdy podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Dále nalézací soud uložil obžalovanému vedlejší trest podle § 73 odst. 1, 4 tr. zákoníku, a to trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu obchodních korporací, či prokuristy, včetně jejich zastupování na základě plné moci, na dobu 7 roků.

5. O připojeném nároku na náhradu škody pak nalézací soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen uhradit poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení], IČ 11200138, se sídlem Praha 7, Bubenská 328/25, insolvenčnímu správci OPZ PLUS s.r.o., IČ 45274835, se sídlem Praha 1, Hradební 761/3, škodu ve výši 20.555.042,80 Kč, kdy zároveň podle § 229 odst. 2 tr. ř. byl poškozený odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

6. Proti tomuto rozsudku přímo do protokolu u hlavního líčení podal obžalovaný odvolání, kdy následně podáním ze dne 20.1.2025 bylo podáno blanketní odvolání, přičemž podáním ze dne 2.6.2025 bylo toto blanketní odvolání obžalovaného prostřednictvím jeho obhájce obsažně odůvodněno. Odvolání obžalovaného směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku, tedy do výroku o vině, do výroku o trestu i do výroku o náhradě škody. Napadenému rozsudku obžalovaný vytýká nesprávné a neúplné provedené dokazování, nesprávné hodnocení důkazů, nesprávné zjištěný skutkový stav věci, nesprávné právní posouzení, jakož i další vady v řízení z toho plynoucí nezákonnost rozhodnutí v celém rozsahu. Poukazuje na skutečnost, že trestní stíhání vůči jeho osobě bylo vedeno pro pokračující trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a bylo mu kladeno za vinu, že vyvedl peněžní prostředky ze spol. OPZ PLUS a.s. a že je nepoužil je ve prospěch této společnosti, ale ve prospěch třetích osob. Obžalovaný poukazuje na to, že v přípravném řízení využil svého práva k věci nevypovídat a vypovídal až u hlavního líčení, což mu však přičítá nalézací soud k tíži při hodnocení jeho obhajoby. Zároveň má za prokázané, že z výsledků hlavního líčení vyplynulo, že určitou část finančních prostředků ve skutečnosti použil ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. k úhradě jejich výdajů, kdy zpronevěra nemohla být dokonána pouhým odesláním peněz na bankovní účet třetí osoby a je třeba se důsledně zabývat na co byly peníze použity, tedy zda nebyly použity nakonec ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s., ale považuje za překvapivý obrat nalézacího soudu, pokud jej upozornil na změnu právní kvalifikace, že část jednání může být kvalifikována jako trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy následně rozhodl napadeným rozsudkem nalézací soud o jeho vině, přičemž použil právní kvalifikaci ve smyslu uvedeného poučení. Pokud jde o samotný rozsudek, vytýká soudu I. stupně neúplné a nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, porušení tak ust. § 2 odst. 5 tr.ř., nesprávné hodnocení důkazů, nesprávné právní posouzení, kdy se záměrně nalézací soud vyhnul povinnosti zjišťovat skutkové okolnosti v potřebném rozsahu, kdy se řádně nevypořádal i s obhajobou obžalovaného. Stěžejní je okolnost, zda peníze odeslané na bankovní účet třetích osob nebyly použity ve prospěch spol.

OPZ PLUS a.s., což logicky předpokládá zkoumání skutečného použití těchto peněz. Obžaloba totiž vycházela z předpokladu, že samotným odesláním peněz na účet třetí osoby je trestný čin zpronevěry dokonán, s čímž obžalovaný nesouhlasí, kdy je prokázáno, že podstatná část peněz ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. použita nepochybně byla. Vytyká nalézacímu soudu, že pokud jde o body pod III., nalézací soud se záměrně vyhnul dokazování této skutečnosti, jak bylo s penězi naloženo, když použil kvalifikaci dle § 209 tr. zákoníku. Obžalovaný poukázal, že po celou dobu se nacházel v pozici jediného statutárního zástupce spol. OPZ PLUS a.s. a byl to tedy on, kdo mohl jednat a rozhodovat za společnost. Není protiprávní, pokud jsou závazky společnosti plněny z bankovních účtů třetích osob, kdy je na spol. OPZ PLUS a.s., aby rozhodla, kam má být plnění, které jí náleží, zasíláno s tím, že zasláním plnění na takto určený účet je závazek splněn. Proto nájemci nemohli jednat v omylu z hlediska skutkové podstaty podvodu. Vědomí či postoj nájemců v této otázce kam je plněno, je tak irelevantní. Obžalovaný rovněž odkázal i na rozhodnutí Nejvyšší soudu (dále jen NS) sp. zn. 8 Tz 136/2000 vysvětlující naplnění této skutkové podstaty, kdy je nezbytné zkoumat, zda poškozená společnost opravdu utrpěla v důsledku předmětného jednání škodu, což by se stalo v případě, že by peněžní prostředky představující její plnění nebyly následně použity v její prospěch. Pokud by nalézací soud provedl důsledné dokazování ve smyslu zjišťování skutkových okolností případu v náležitém rozsahu, zjistil by, že peněžní prostředky byly v podstatné míře skutečně použity ve prospěch společnosti. Poukazuje na skutečnost prvního konkurzu, kdy konkurzní správkyň JUDr. [příjmení] vykonávala správu společnosti, přičemž usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.11.2015 byl zapsaný konkurz na majetek společnosti zrušen, avšak tato okolnost byla zapsána až 19.12.2016, kdy počínaje dnem 12.11.2016 byla správkyň konkurzní podstaty zproštěna funkce. Do té doby však nebylo možno bankovní účet pro společnost otevřít, neboť by to musela učinit správkyň. Proto přesměrování finančních toků na účty jiných společností bylo v ten moment jediným řešením. Nalézací soud pak vytykal pod bodem III. obžalovanému uvedení v omyl nájemcům na základě dodatků nájemních smluv s tím, že účet zde uvedený má patřit spol. OPZ PLUS a.s., kdy však pod bodem III. 3) to sice nalézací soud rovněž opakoval, ale pod bodem 96. odůvodnění sám připouští, že v nájemní smlouvě ze dne 1.3.2017 č. účtu dokonce absentuje. Na to následuje další výtku spočívající v nedostatečném rozsahu zjišťovaného skutku, kdy kromě plateb souvisejících s automobily a telefonními čísly, které vyjmul z obžaloby nalézací soud, bylo nepochybně zjištěno, že společnost měla zaměstnance, kterým musely být vypláceny mzdy, placeno zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, kdy je zřejmé, že část finančních prostředků musel obžalovaný použít k úhradě služeb poskytovaných i v objektu nájmu včetně potřebných dodávek služeb do objektu, kdy s touto povinností obžalovaného při správě objektu se však nalézací soud v potřebném rozsahu nevypořádal. Navíc poukazuje na skutečnost, že k nabytí akcií společností předcházející valné hromadě v následném zápisu do obchodního rejstříku muselo skutečně dojít, kdy nesouhlasí s interpretací nalézacího soudu, že uvedený dokument byl připravený pouze pro účely hlavního líčení a nic na tom nemění skutečnost, že správkyň konkurzní podstaty JUDr. [příjmení] o tomto dokumentu nic nevěděla. Podstatné je, že předmětná smlouva byla uzavírána v době, kdy byly v rámci konkurzního řízení již veškeré pohledávky věřitelům spol. OPZ PLUS a.s. kompletně uspokojeny. Poukazuje i na znění zákona o konkurzu a vyrovnání, zejména v § 14 odst. 1 písm. a) tohoto zákona, kdy jedním z účinků prohlášení konkurzu je, že oprávnění nakládat s majetkem v podstatě přechází na správce s tím, že právní úkony úpadce týkající se tohoto majetku jsou vůči konkurzním věřitelům neúčinné, kdy v tomto případě však zde nebyl nikdo, vůči němuž by byla smlouva neúčinná. To, že správkyň konkurzní podstaty neměla v té době s výkupem akcií problém svědčí fakt, že po valné hromadě sama uvolnila na žádost obžalovaného z konkurzní podstaty částku 250.000 Kč na dovýkup dalších akcií. Nalézací soud tak při hodnocení důkazů správně časově nezařadil posuzovanou kupní smlouvu do tehdejší situace. Rovněž pochybil, pokud odmítl považovat kupní smlouvu za platný a závazný dokument. Na tom nic nemění skutečnost vyplývající z výpovědi svědka [příjmení] [příjmení], ani skutečnost, že o této věci nic nevěděl ani insolvenční správce JUDr.

[příjmení], který do své funkce nastoupil o mnoho let později v roce 2019. Obžalovaný tak uvádí, že je zcela přesvědčen, že kupní smlouva o koupi akcií je platným a závazným dokumentem. Je tak zřejmé, že nalézací soud pochybil při zjišťování skutku i právním hodnocení, kdy odmítl obhajobu obžalovaného, porušil tak ust. § 2 odst. 5 tr.ř., kdy rozhodoval na základě neúplného a nespolehlivého podkladu pro své rozhodnutí. Nebyla tak vyvrácena obhajoba obžalovaného týkající se platby za akcie, kdy nalézací soud nedal za pravdu obhajobě obžalovaného, pokud se týká nároku na předmětné finanční prostředky z titulu platby za prodané akcie, kdy tak obhajoba obžalovaného zůstala nevyvrácena. Opětovně nesouhlasí s tím, že smlouva o prodeji a koupi akcií ze dne 29.12.2014 je hodnocena nalézacím soudem jako nevěrohodný dokument. Rovněž namítá, že mu nemůže dána k tíži skutečnost, že tento důkaz byl předložen až v řízení před soudem. Dále se podrobně zabývá valnou hromadou provedenou dne 4.3.2015 včetně osvědčujícího notářského zápisu sepsaného JUDr. [jméno] [příjmení], notářkou, kdy tento notářský zápis je plně v souladu s kupní smlouvou o nabytí akcií. Nalézací soud však opětovně zpochybnil předmětnou valnou hromadu, zrelativizoval její průběh s tím, že se vycházelo již z předem připraveného notářského zápisu, kdy se opírá o svědectví JUDr. Vybírala. Tato relativizace ze strany nalézacího soudu je nesprávná, kdy JUDr. [anonymizováno] se v této souvislosti jeví jako nespolehlivý svědek, kdy se např. zmýlil v tom, že na valné hromadě měl zastupovat syna jako akcionáře, když přímo zastupoval obžalovaného a nikoliv syna. Vzhledem ke správnému nabytí těchto akcií byl obžalovaný plně oprávněn považovat předmětné finanční prostředky za plnění které mu náleželo podle kupní smlouvy a byl oprávněn si je ponechat. Pokud jde o výrok pod bodem I., je nejasně formulován, nesplňuje náležitosti ust. § 120 tr.ř., kdy za nejasné považuje uvedení výdajů ohledně dispozice s penězi za automobily a telefonní čísla, kdy je popis skutku podán takovým způsobem, že na první pohled není jasné, co se klade obžalovanému za vinu. Stejně pochybení je u bodu II., kdy nalézací soud nezjišťoval, v jakém rozsahu byly peněžní prostředky použity ve prospěch společnosti. Vytýká rovněž nalézacímu soudu, že chybně nepřijal jeho obhajobu a na to navazuje nesprávné rozhodnutí o trestu, který považuje za nepřiměřeně přísný i v případě, pokud by byl závěr o jeho vině na místě, poukazuje na svůj velmi vysoký věk, kdy uložený trest znamená v jeho případě uložení trestu doživotního. Rovněž nesouhlasí s výrokem o náhradě škody, kdy pro výrok o náhradě škody, jak jej učinil nalézací soud, chybí jakýkoliv spolehlivý podklad. Domáhá se proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Proti uvedenému rozsudku rovněž podal obžalovaný vlastní odvolání blanketní datované dnem 17.5.2025, na které následuje odůvodnění odvolání ze dne 2.6.2025, kdy poukazuje na skutečnost, že se plně ztotožňuje s obsahem odvolání sepsaném jeho obhájcem, kdy skutková věta výroku o vině v jeho případě nevyjadřuje objektivní ani subjektivní stránku trestného činu podvodu, poukazuje na neúplné vyšetření skutečně nesprávně a neúplně provedeného dokazování, nesprávné hodnocení důkazů, neexistence subjektivní stránky trestného činu podvodu, neboť rozhodně nebyl prokázán úmysl vylákat peníze z nájemníků a neposkytnout jim odpovídající plnění. Poukazuje na skutečnost porušení zásady subsidiarity trestní represe, kdy v této věci selhal insolvenční správce, neboť došlo k promlčení, kdy se insolvenční správce pokouší dohnat prekludovanou lhůtu v občanskoprávním sporu trestním podáním. Za flagrantní selhání soudu považuje formulaci o zaplacení údajné škody poškozenému [příjmení] [jméno] [příjmení], kdy správce je osobou sui generis a nemůže být proto poškozeným. I on se proto domáhá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Obžalovaný pak dalším svým podáním ze dne 20.7.2025 doplnil své vlastní odvolání, kdy vyčítá nalézacímu soudu, že pod bodem III. nesprávně kvalifikoval jednání obžalovaného jako trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kdy se domnívá, že by jeho jednání odpovídalo spíše trestnému činu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, tedy za podmínky, pokud by se jednalo o trestný čin. Vytýká nalézacímu soudu, že se vyhnul zkoumání skutkových okolností případu, jak mu ukládá § 2 odst. 5 tr.ř., což se projevilo v nesprávné právní kvalifikaci, kdy vytýká zejména nalézacímu soudu, že odmítl posoudit, zda byly prostředky či jejich část použity ve prospěch společnosti např. k úhradě energií a služeb

v částkách každoročně převyšující 1.000.000 Kč, což by ovlivnilo právní kvalifikaci, zejména rozdíl mezi zpronevěrou a podvodem. V rámci svého odůvodnění nalézací soud uznal, že část prostředků musela být použita na úhradu služeb v objektu, ale přesto je automaticky označil za součást podvodného schématu a odmítl to blíže zkoumat, což odůvodnil i v další části svého odůvodnění, kdy takovýto závěr obžalovaný považuje za rozporuplný s judikaturou NS např. pod sp. zn. 8 Tdo 208/2016. Byla tak zpochybněna otázka příčinné souvislosti mezi jednáním a vnikem škody, neboť nalézací soud řádně neosvětlil, zda finanční prostředky byly převedeny či použity ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s., byť v další části svého odůvodnění to připouští, např. úhrada faktur za dodávky energie či jiných služeb byly provedena. Nalézací soud provedl překvalifikaci, neboť pokud by zůstal u původní právní kvalifikace, byl by povinen zkoumat tvrzené skutečnosti v obou institutech porušení zákona, tedy při zkoumání zpronevěry i podvodu, tedy zda vůbec šlo z jeho strany o trestný čin. Proto se domáhá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně s povinností doplnit dokazování znaleckým posudkem k otázce výše způsobené škody. Obžalovaný toto své doplnění odvolání ze dne 20.7.2025 doplnil dalším podáním, tentokrát datovaným 21.7.2025, kdy opětovně vytýká nedostatečné zjištění skutkového stavu, kdy nalézací soud rezignoval na pečlivé zjištění rozsahu plnění, které bylo z peněz došlých na cizí účty použito ve prospěch společnosti, což se odrazilo v nesprávném určení výše způsobené škody, kdy nalézací soud dospěl k částce 20.555.042,80 Kč, aniž by byla tato škoda doložena znaleckým zkoumáním. Poukazuje na rozhodnutí NS sp. zn. 8 Tdo 1498/2018 že pokud není výše škody zcela zřejmá z účetnictví, smluvní dokumentaci z listinných důkazů, je třeba stanovit ji znalce. Nalézací soud opírá své závěry o výši škody o přehled účetní dokumentů předložených insolvenčním správcem, když na druhé straně nalézací soud přiznává opakovaně, že část prostředků byla použita na úhradu provozních nákladů spol. OPZ PLUS a.s., např. faktur za energie a služeb. Přesto však soud ohledně výše způsobené škody akceptoval tvrzení insolvenčního správce. Byla zneužita zásada subsidiarity trestní represe, tento princip byl zneužit k zásahu do lidských práv a svobod obžalovaného, v podstatě měl nahradit neprofesionální a neodbornou péči insolvenčního správce a jeho syna při společném vedení konkurzu a zakrýt obcházení insolvenčního zákona v platném znění za účelem obohacení se správce a jeho rodiny. Poukazuje na skutečnost, že insolvenční správce od nájemců nájemné ve výši 12.255.646,80 Kč nevymáhal, přitom na takovou situaci pamatuje občanských zákoník, kdy přičitatelnost poskytnutého plnění při plnění třetí osobě odlišné od svého věřitele, pak vzniká vztah bezdůvodného obohacení mezi poskytovatelem plnění a třetí osobou, kdy obohacený je povinen vydat bezdůvodné obohacení ochuzenému, nikoliv jeho věřiteli, kdy poukazuje na civilní rozhodnutí NS. Opětovně namítá, že se JUDr. [jméno] [příjmení] při hlavním líčení vydával za insolvenčního správce a jeho syn JUDr. [jméno] [příjmení] dokonce za zástupce poškozeného na základě plné moci. Jejich exhibice před nalézacím soudem přesvědčila prvostupňový trestní soud natolik, že ve výrokové části kromě jiného vydal napadený výrok o náhradě škody, tudíž povinnost uhradit 20.555.042,80 Kč podnikající fyzické osobě JUDr. [jméno] [příjmení] místo aby tuto částku vyplatil do konkurzní podstaty úpadce. Obžalovaný uvádí, že insolvenční správce má pozastavenou činnost, opětovně se domáhá zrušení napadeného rozsudku a vypracování znaleckého posudku s tím, že by měla věc být vrácena nalézacímu soudu. Obžalovaný sám další svým podáním, tentokrát datovaným dnem 22.7.2025 zaslal odvolacímu soudu další dodatek jeho odvolání, kdy vytýká nalézacímu soudu, že obžalovanému dal k tíži, že předložil kupní smlouvu o akciích až u hlavního líčení a hodnotil tuto skutečnost jako účelovou, kdy tak vyjádřil nedůvěru k obžalovanému a subjektivně vyhodnotil tuto část jeho obhajoby v jeho neprospěch, kdy tak implicitně přičítá obžalovanému k tíži, že se před soudem hájil novými argumenty, které předtím neuvedl, kdy poukazuje na svá práva uvedená v § 33 tr.ř. Soud však neprověřil tuto obhajobu obžalovaného jak mu ukládá ust. § 2 odst. 4, 5, 6 tr.ř., např. výsledkem svědků, znaleckým posudkem a dalšími důkazy, kdy tak ověřil jednostranné informace ze strany insolvenčního správce s pozastavenou činností, tedy ze strany stojící proti obviněnému, což je v rozporu s principy nezávislého a nestranného rozhodování a zjišťování skutkového stavu z úřední

povinnosti, kdy tak nalézací soud v rozporu s principem volného hodnocení důkazu vyhodnotil důkaz libovolně v neprospěch poškozeného, čímž porušil příslušná ustanovení Listiny o právu na spravedlivý proces a Listiny o presumpci neviny. Napadání valné hromady ze dne 4.3.2015 ze strany insolvenčního správce je směšné, o neplatnosti této valné hromady rozhodovaly soudy všech stupňů, výsledek valné hromady je zapsán do obchodního rejstříku a nelze jej zvrátit. Proto se opětovně domáhá zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s tím, že je nutné dokazování doplnit o znalecký posudek k otázce výše způsobené škody a skutečného použití finančních prostředků a dopady na právní kvalifikaci skutku a provedení důkazů odvolatelem provedenému nákupu akcií. Odvolací soud dále uvádí, že během závěrečné porady odvolacího senátu byl doručen odvolacímu soudu další dodatek odvolání obžalovaného, datovaném dne 24.7.2025, na které obžalovaný v době přednesu odvolání senát neupozornil, ani jej nepředal odvolacímu soudu v době určené k přednesu odvolání, a proto bylo tento doplněk odvolání obsahující výhrady vůči osobě insolvenčního správce bez dalšího založen do spisu.

Přezkum procesních námitek

7. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (dále jen odvolací soud) v souladu s ust. § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal napadený rozsudek z hlediska vytýkaných vad, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je zčásti důvodné, a to do výroku o náhradě škody. Odvolací soud konstatuje, že nalézací soud plně respektoval práva obžalovaného na spravedlivý proces. Obžalovaný byl řádně zastupován svým obhájcem, který mu byl ustanoven již dne 7.11.2022. Obžalovaný měl možnost jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení se k věci řádně vyjádřit, k obsahům jeho výpovědi učiněných formou úředních záznamů dne 31.5.2018 a dne 15.1.2019 nelze přihlížet, kdy poprvé byl obžalovaný v pozici obviněného v přípravném řízení za účasti svého obhájce vyslechnut dne 21.12.2022, kdy využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Obžalovaný v rámci svého odvolání namítá, že skutečnost, že v přípravném řízení využil svého práva k věci nevypovídat, mu dává nalézací soud k tíži při hodnocení jeho obhajoby. K tomu odvolací soud dodává, že tomu tak ve skutečnosti v rámci hodnocení jeho výpovědi nalézacím soudem nebylo, kdy je však nutno vzít v úvahu, že pokud obžalovaný využil svého zákonného práva v přípravném řízení nevypovídat a vypovídal až v rámci hlavního líčení, vypovídal až poté, co byl seznámen s výsledky shromážděných důkazů v rámci přípravného řízení a k obsahům těchto shromážděných důkazů, ať ve formě výpovědi svědků, tak z důkazů listinných mohl obžalovaný přizpůsobit v rámci své obhajoby svou výpověď při hlavním líčení. V tomto smyslu je nutno hodnotit obsah jeho výpovědi u hlavního líčení, kdy nalézací soud je oprávněn při zhodnocení jeho výpovědi jako důkazu tuto skutečnost vzít v úvahu, nejde však o hodnocení k tíži obžalovaného, jak namítá, neboť ten využil svého zákonného práva a v přípravném řízení nevypovídal. Obvykle je totiž v rámci přípravného řízení krátce po jeho zahájení vyslechnut obviněný a následným postupem orgánu činným v přípravném řízení jsou opatřovány důkazy, které mají sloužit k prověření pravdivosti, či nepravdivosti verze obžalovaného, kterou předložil ve své výpovědi obviněného v přípravném řízení. V této trestní věci však obžalovaný, který využil svého práva v přípravném řízení naopak mohl svou výpověď u hlavního líčení reagovat na důkazy opatřené v rámci přípravného řízení, což je naopak nezbytné promítnout do hodnocení jeho výpovědi u hlavního líčení nalézacím soudem a nejde tak o zkrácení práv obžalovaného na spravedlivý proces. Odvolací soud dále konstatuje, že nalézací soud postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr.ř., tedy aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a odvolací soud konstatuje, že zde absentuje jakákoliv svévole ze strany nalézacího soudu při hodnocení těchto důkazů, kdy na základě tohoto hodnocení důkazů dospěl ke správným skutkovým závěrům. Odvolací soud uvádí, že v rámci provádění důkazů je nalézací soud plně oprávněn posoudit některý z důkazů za účelově vytvořený k podpoře obhajoby, pokud ostatní

důkazy takovouto účelovost prokazují a nejde o libovůli soudu, jak to obžalovaný namítá v jednom ze svých dodatků odvolání. Odvolací soud dále konstatuje, že obsahem odůvodnění odvolání obžalovaného, který v podstatě namítá nesprávné a neúplné provedení dokazování, nesprávné hodnocení důkazů a nesprávně zjištěný skutkový stav věci, včetně nesprávného právního posouzení, jakož i dalších vad řízení, je požadavek obžalovaného, aby odvolací soud provedené důkazy nalézacím soudem hodnotil odlišně, v podstatě, aby přijal jednu ze dvou odlišných verzí obhajoby obžalovaného, které jej mají vyvinít ze žalovaného jednání. Odvolací soud konstatuje, že hodnocení důkazů je plně v kompetenci nalézacího soudu, kdy odvolací soud je pak dle § 263 odst. 7 tr.ř. vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Odvolací soud pak jen přezkoumává, zda hodnocení důkazů nalézacím soudem bylo provedeno v souladu s § 2 odst. 6 tr.ř. a zda v souladu s § 2 odst. 5 tr.ř. byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí nalézacího soudu. Odvolací soud po přezkumu procesních námitek obžalovaného konstatuje, že žádné závažné procesní vady řízení před nalézacím soudem v neprospěch obžalovaného nezjistil, ba naopak, pokud k těmto vadám došlo, došlo k těmto vadám ve prospěch obhajoby. Patrné to je zejména v tom, že po provedených důkazech nalézacím soudem má právo vyjádřit se k provedeným důkazům toliko obžalovaný, a to v souladu s ust. § 214 tr.ř., avšak tohoto práva, byť mu nepřisluší, využíval i obhájce a u některých důkazů i zmocněnec poškozeného, byť jak zmocněnci, tak obhájci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům ve smyslu § 214 tr.ř. nepřisluší, kdy obhájce by měl takovéto právo pouze v případě, pokud by bylo vedeno trestní řízení vůči obžalovanému jako o osobě uprchlé, což v této věci nebylo. Rozsah důkazů provedených nalézacím soudem plně koresponduje ust. § 2 odst. 5 tr.ř. ve kterém je uvedeno, že soud postupuje za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu. Není tak povinností nalézacího soudu vyhovět všem návrhům účastníků trestního řízení na rozsah dokazování. Odůvodnění napadeného rozsudku je velice podrobné a plně koresponduje s ust. § 125 odst. 1 tr.ř., kdy je zřejmé, že nalézací soud uvedl v rámci odůvodnění napadeného rozsudku, které skutečnosti vzal za prokázané, o které provedené důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, jakým způsobem se konec konců vypořádal i s obhajobou obžalovaného, který pokud jde o svou snahu vyvinít se z jednání, jež je mu kladeno za vinu, předložil orgánům činným v trestním řízení, resp. nalézacímu soudu dvě verze své obhajoby. Odůvodnění napadeného rozsudku je velice podrobné. Pod body 2.-10 nalézací soud ve svém odůvodnění napadeného rozsudku konstatuje obsah podrobné výpovědi obžalovaného u hlavního líčení, pod body 11.-25 se zabývá nalézací soud výpověďmi slyšených svědků, pod body 27.-82 rozebírá listinné důkazy v této trestní věci. Pod body 83.-99 nalézací soud uvádí skutková zjištění, ke kterým dospěl na základě provedených důkazů, pod body 100.-103 se řádně vypořádal nalézací soud s obhajobou obžalovaného, kdy pod body 104.-109 nalézací soud uvádí, k jaké právní kvalifikaci dospěl, pod body 110.-112 se zabývá otázkou uloženého trestu, konečně pod body 113.-117 nalézací soud odůvodnil výrok o náhradě škody. Obžalovaný v rámci svého odvolání rovněž vytýká nalézacímu soudu překvapivý obrat nalézacího soudu, pokud jde o změnu právní kvalifikace oproti obžalobě. I tuto námitku musel odvolací soud odmítnout. Obžalovaný byl na změnu právní kvalifikace včetně svého obhájce řádně upozorněn při hlavním líčení dne 3.12.2024, na upozornění u hlavního líčení reagoval obhájce obžalovaného dotazem na předsedkyni senátu, ohledně kterého bodu obžaloby se možná změna právní kvalifikace týká, tohoto hlavního líčení se zúčastnil i obžalovaný. Hlavní líčení pak bylo odročeno až na dny 17.1 a 20.1.2025. Na možnou změnu právní kvalifikace upozorněn obžalovaný, jeho obhájce, státní zástupce a zmocněnec rovněž písemným podáním, které obžalovaný obdržel 2.1.2025 a jeho obhájce dne 19.12.2024. Obhajoba tak měla dostatek času na možnou změnu právní kvalifikace reagovat, kdy zákonná lhůta pro přípravu obhajoby na tuto možnou změnu právní kvalifikace je pět pracovních dnů a v tomto případě byla obhajobě poskytnuta doba mnohem delší. Nalézací

soud tak postupoval v souladu s § 225 odst. 2 tr.ř., které odkazuje na ust. § 190 odst. 2 tr.ř. Obžalovaný tak měl možnost a dostatek času reagovat na tuto změnu právní kvalifikace, ke které byl nalézací soud oprávněn a k žádnému zkrácení práva obžalovaného na spravedlivý proces v důsledku upozornění na možnou změnu právní kvalifikace tak nedošlo, nalézací soud tak reagoval na obsah provedených důkazů, přičemž je oprávněn dospět ke změně právní kvalifikace, neboť je pouze vázán totožností skutku na základě podané obžaloby státního zástupce a nikoli použité právní kvalifikace státním zástupcem v obžalobě. I tuto námitku obžalovaného musel proto odvolací soud jako zcela nedůvodnou odmítnout. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem dospěl odvolací soud k závěru, že zde absentují vady řízení, pro které by bylo nutno napadený rozsudek celý zrušit a věc vrátit nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Přezkum skutkových zjištění

8. Obžalovaný v rámci svého odvolání vytýká nalézacímu soudu, že vůbec nezjišťoval, kam šly finanční prostředky z transakcí, které jsou obsahem výroku o vině a které obžalovaný nezpochybňuje, kdy uvádí, že peněžní prostředky byly použity ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. s tím, že mohl využít účty třetích osob, neboť mu to žádný zákon nezakazuje. Nalézací soud se s obhajobou obžalovaného vypořádal zejména pod body 100.-102 odůvodnění svého rozsudku, kdy se závěry nalézacího soudu se odvolací soud musel ztotožnit, a to i poté co sám doplnil důkazní situaci, přičemž považuje za nutné zmínit následující skutečnosti. Obžalovaný, který v přípravném řízení využil svého práva a odmítl k věci vypovídat, zvolil v rámci své výpovědi u hlavního líčení v podstatě dvě poněkud odporující si verze obhajoby. Jednak zvolil obhajobu, že pokud se nechal zasílat finanční prostředky náležející OPZ PLUS a.s. na různé účty mimo účet OPZ PLUS a.s., byly stále používány ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. ve smyslu zajištění její podnikatelské činnosti, neboť došlo k hrazení údržby, rekonstrukce objektu Ládví, poplatky za vodu, teplo, elektřinu, hrazení mezd zaměstnancům společnosti atd. Na druhé straně předložil nalézacímu soudu druhou, odlišnou verzi obhajoby, kdy na základě koupě vlastních akcií OPZ PLUS a.s., které předtím získal je pak prodal spol. OPZ PLUS a.s. a měl tak vůči OPZ PLUS a.s. pohledávku, a proto získané prostředky považoval za vlastní, kdy připouští, že z jeho strany došlo k odčerpávání finančních prostředků patřících spol. OPZ PLUS a.s., kdy mu nárok na tyto finanční prostředky měl vzniknout z prodeje akcií spol. OPZ PLUS a.s., která je měla koupit za částku 22.579.000 Kč, kdy šlo celkem o 22.759 akcií. Nalézací soud, pokud jde o tuto transakci, se s ní velmi podrobně zabývá pod bodem 102., kdy smlouvu o prodeji těchto akcií považuje za zjevně účelově vytvořenou. S tímto závěrem nalézacího soudu se opětovně musí odvolací soud plně ztotožnit, kdy považuje za nutné uvést následující. Tuto údajnou smlouvu o prodeji akcií uzavřenou dne 29.12.2014 za spol. OPZ PLUS a.s. podepsal obžalovaný, tedy za stranu kupující a stejně jí podepsal obžalovaný jako prodávající. Tato smlouva se nachází ve sv. č. 9 na č.l. 2209-2211 a byla předložena tak až v řízení před soudem. Je nutno uvést, že podpisy jak prodávajícího, tak kupujícího nejsou ověřeny a není tak zřejmé, kdy tato údajná smlouva o prodeji a koupi akcií byla podepsána. Navíc i kdyby došlo k řádnému podpisu této smlouvy dne 29.12.2014, je tato smlouva neplatná, neboť usnesením Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 29.3.2000 č.j. 80 K 156/99-54 byl vyhlášen konkurz na majetek obchodní spol. OPZ PLUS a.s. a ustanoven první konkurzní správce. Účinky konkurzu nastaly tak dne 29.3.2000, kdy tento první konkurz trval až do doby kdy usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26.11.2015 č.j. 80 K 156/99-4167, které nabylo právní moci dne 29.12.2015, kdy došlo ke zrušení konkursu. Obžalovaný tak rozhodně nemohl za spol. OPZ PLUS a.s. uzavřít smlouvu o prodeji a koupi akcií dne 29.12.2014. Odvolací soud zde může odkázat na znění zákona O konkurzu a vyrovnání č. 328/1991 Sb., konkrétně § 14a odst. 1, kde je výslovně uvedeno, že prohlášením konkurzu přechází na správce oprávnění vykonávat práva a plnit povinnosti, které podle zákona jiných právních předpisů jinak přísluší úpadci, jestliže souvisí s nakládáním s majetkem patřící do podstaty. Správce je zejména oprávněn a povinen vykonávat akcionářská práva spojená s akciemi

zahrnutými do konkurzní podstaty, rozhodovat o obchodním tajemství a jiné povinnosti mlčenlivosti, vykonávat práva a plnit povinnosti zaměstnavatele, rozhodovat o obchodních záležitostech podniku, činit za úpadce právní úkony potřebné k provozování podniku včetně uzavírání smluv o úvěru za účelem financování vývozu, poskytovat podle zvláštního zákona po předchozím souhlasu věřitelského výboru zajistit vedení účetnictví a plnění povinností podle předpisu o daních. Z tohoto znění je naprosto zřejmé, že obžalovaný nebyl oprávněn za spol. OPZ PLUS a.s. uvedenou kupní smlouvu o nabytí akcií uzavřít a tato smlouva i kdyby byla skutečně uzavřena dne 29.12.2014 je neplatná, tudíž obžalovaný neměl vůči spol. OPZ PLUS a.s. žádné finanční pohledávky. O tom, že šlo o zcela neplatně uzavřenou smlouvu svědčí i exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem věcí movitých – cenných papírů pod sp. zn. 134 Ex 3304/09-2425 ze dne 10.12.2024, kdy je konstatována neplatnost smlouvy o prodeji a koupi akcií ze dne 29.12.2014. Nelogičnost této údajné smlouvy o převodu akcií pak navíc vyplývá i z emailu adresovaného obžalovaným tehdejší konkurzní správce JUDr. [příjmení], kdy jí žádá o souhlas a o zaslání částky 250.000 Kč na koupi vlastních akcií OPZ PLUS a.s. za 25 % nominálu. Nelze ani opominout to skutečnost, že obžalovaný má v rejstříku exekucí celkem 25 exekučních řízení, jak uvádí nalézací soud pod bodem 80. odůvodnění svého rozsudku a je tak sporné, zda obžalovaný by byl vůbec finančně schopen skoupit akcie spol. OPZ PLUS a.s. a následně je prodat spol. OPZ PLUS a.s. Odvolací soud k tomu rovněž uvádí, že ke dni 29.12.2024 rozhodně nemohla mít akcie spol. OPZ PLUS a.s. vzhledem ke stavu, v jakém se společnost nacházela, hodnotu jedné akcie ve výši 1.000 Kč, přičemž cenu akcie se stanovil obžalovaný sám. Na nákup vlastních akcií konec konců následovalo rozhodnutí valné hromady spol. OPZ PLUS a.s. ze dne 4.3.2015 o kterém pojednává notářský zápis, který jako důkaz provedl nalézací soud a který byl vyhotoven notářkou JUDr. [anonymizováno], kdy jedním z bodů rozhodování bylo snížení základního kapitálu OPZ PLUS a.s. o 13.579.000 Kč, a to zrušením akcií, celkem 13.579 kusů, které měla spol. OPZ PLUS a.s. vlastnit, kdy mělo jít o akcie nabyté od obžalovaného. K tomu nalézací soud řádně vyslechl svědky – tehdejší notářku JUDr. [jméno] [příjmení], která vyhotovila předmětný notářský zápis, kdy však listinu přítomných sepsala OPZ PLUS a.s., přičemž notářka nekontrolovala přítomnost, pouze osvědčovala proces a na více si nepamatovala. Rovněž byl řádně vyslechnut svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který mj. potvrdil, že ho obžalovaný požádal o podpis smlouvy o úplatném převodu akcií, kdy měl prodat spol. OPZ PLUS a.s. hromadnou akcií v hodnotě 1.000.000 Kč z emise ze dne 4.7.1999, přičemž on žádné akcie OPZ PLUS a.s. nikdy nevlastnil. Navíc na této valné hromadě se neprojednávalo nic o tom, že by OPZ PLUS a.s. kupovala vlastní akcie. Zároveň potvrdil skutečnost, ke které dospěl správně i nalézací soud, že notářský zápis byl předem připraven. Nalézací soud pak dospěl správně k závěru, že valná hromada proběhla pouze formalisticky, vycházelo se z předem připraveného notářského zápisu vytvořeného svědkyní [příjmení] [jméno] [příjmení], která pouze osvědčila zápis valné hromady, nevěděla ani nezodpovídala za to, zda se valné hromady skutečně zúčastnili akcionáři podepsaní na listině účastníků valné hromady, ani neověřovala skutečnou existenci rušených akcií. Vzhledem ke svědecké výpovědi JUDr. [jméno] [příjmení] nalézací soud správně dospěl k závěru o pochybnostech o platném a legálním nabytí vlastních akcií a následném zrušení části z nich, kdy naprosto nelogicky a nezvykle nejsou uvedené akcie řádně identifikovány svým číselným označením, které společnost vlastně měla nabýt jako akcie vlastní. Na to konec konců navazuje i použití jedné akcie k úhradě kupní ceny za vozidlo Volkswagen Multivan, kdy šlo o úhradu kupní ceny hromadnou akcií s č. 098001-099000, která však měla být mezi těmi, kdy dva roky předtím na valné hromadě v roce 2015 měla být zrušena. Potom byla použita k úhradě kupní ceny dne 2.3.2017. Pokud jde o hodnotu akcií, obžalovaný přiznal, že si hodnotu akcie stanovil sám, kdy reálná cena akcií neodpovídá dvěma předloženým znaleckým posudkům zpracovaných v civilním řízení pro akcionáře OPZ PLUS a.s., kdy v nejlepším případě se mohla pohybovat hodnota jedné akcie od částky 700- 806 Kč. Nalézací soud tak na základě provedených nejen písemných důkazů, ale i svědeckých výpovědí dospěl ke správným závěrům jednak o neplatnosti řádného převodu akcie a jednak o formálně

uskutečněné valné hromadě ze dne 4.3.2015, dle předem vyhotoveného scénáře a notářského zápisu. Obžalovaný rovněž namítá v rámci podaného odvolání, že pokud by nalézací soud nepřijal platnost řádného převodu akcií, a tudíž řádně platnou pohledávku obžalovaného vůči vlastní spol. OPZ PLUS a.s., pak dle druhé verze obhajoby obžalovaného byly finanční prostředky použity ve spol. OPZ PLUS a.s., a to za použití účtu třetích osob. I s touto obhajobou se nalézací soud řádně vypořádal, kdy pokud jde o jednání pod bodem I., což konec konců obžalovaný sám nezpochybnil, že dne 19.5.2016 po řádném ukončení prvního konkurzního řízení zaslala tehdejší konkurzní správkyň JUDr. [jméno] [příjmení] dle pokynu obžalovaného částku 12.000.000 Kč na 4 bankovní účty, přičemž bez právního titulu byly odeslány finanční prostředky ve výši 3.500.000 Kč na bankovní účet majitelky [jméno] [příjmení] a dále ve výši 7.000.000 Kč na účet spol. Glamour Charlotte s.r.o., kdy nalézací soud na základě provedeného dokazování dospěl ke správnému závěru, že pokud jde o částku 7.000.000 Kč zaslanou spol. Glamour Charlotte s.r.o., tato společnost patřila [jméno] [příjmení], která v době od 1.12.2014 do 9.3.2020, jak zjistil sám odvolací soud z aktualizované zprávy České správy sociálního zabezpečení ze dne 26.6.2025, byla zaměstnankyní spol. OPZ PLUS a.s. Svědkyně [jméno] [příjmení] byla řádně vyslechnuta, a to dokonce 2x, jednou v přípravném řízení, jednou při hlavním líčení, kdy mj. potvrdila, že ona samotná na tomto účtu žádné finanční operace nedělala, poskytla plně účet k dispozici obžalovanému, kdy částku 7.000.000 Kč obžalovaný rozeslal na několik míst. Nalézací soud správně zjistil, že celkem 550.000 Kč bylo vybíráno v hotovosti, dále na účet označený jménem [příjmení], kdy šlo o tchána obžalovaného byla zaslána celkově částka 952.960 Kč, [jméno] [příjmení] bylo zasláno 590.000 Kč, kdy následně z jejího účtu byly opětovně finanční prostředky přeposlány na účet tchána obžalovaného pana [příjmení] a na účet [jméno] [příjmení] bylo zasláno celkem 1.887.000 Kč, aniž by byl dán právní důvod zaslání této částky. Nalézací soud pak ve prospěch obžalovaného odečetl z částky 12.000.000 Kč finanční prostředky použité na zakoupení vozidel BMW od spol. Invelt s.r.o, jakož i finanční prostředky použité na úhradu pojistných smluv v souvislosti s některým z vozidel BMW a rovněž odečetl částku použitou na úhradu spojenou s užíváním telefonních čísel spol. OPZ PLUS a.s. a dává za vinu obžalovanému pouze zpronevření částky 8.299.431,35 Kč z celkové částky 12.000.000 Kč. Pokud obžalovaný v rámci svého odvolání namítá, že vlastně neví pod bodem I., co je mu dáváno za vinu ve smyslu zpronevření, jaké částky peněz, je popis skutku pod bodem I. naprosto logický, gramaticky srozumitelný, kdy tuto námitku obžalovaného musel odvolací soud odmítnout. Pokud jde o částku 8.299.431,35 Kč, je naprosto zřejmé z provedeného dokazování, že tato částka nebyla využita ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. a byla zjevně použita ve prospěch obžalovaného a jeho spřízněných osob. Pokud obžalovaný namítá, že cizí účty používal jako účet depozitní, je to v rozporu s charakterem depozitního účtu, neboť depozitní účet je vkladovým účtem, který se použije pouze pro dočasnou úschovu sjednaného obnosu, kdy se depozitní účet využívá zejména při nákupu a prodeji nemovitosti, nebo transakcí s velkým objemem finančních prostředků, kdy jsou peníze uvolněny protistraně až po splnění předepsaných podmínek. Nejčastěji se tak používá při prodeji nemovitosti, kdy se depozitní účet využije pro úschovu peněz od kupujícího a tyto finanční prostředky jsou z depozitního účtu prodávajícímu poukázány teprve ve chvíli, kdy dojde k převodu vlastnického práva k nemovitosti řádným zápisem do katastru nemovitostí. Odvolací soud tak odmítá obhajobu obžalovaného, že účty, které využíval pro zaslání finančních prostředků, které jinak patřily do vlastnictví OPZ PLUS a.s. jako právnické osoby jsou řádnými depozitními účty, kdy o žádné depozitní účty nejde, ale tyto cizí účty byly použity proto, aby došlo k vyvedení finančních prostředků bez právního titulu ze spol. OPZ PLUS a.s. a následně byly použity ve prospěch obžalovaného a jeho rodinných příslušníků či jiných osob, a to bez právního důvodu. Odvolací soud navíc uvádí, že byť není kladeno obžalovanému za vinu použití části finančních prostředků k nákupu vozidel BMW, nemohl si odvolací soud nepovšimnout skutečnosti, že tyto vozidla nebyly využity ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. při její podnikatelské činnosti, která se prakticky zabývala pronájmem komerčních prostor v objektu č.p. 1659 v ul. Kyselova v Praze v Kobylisích, nýbrž sloužily pro osobní účely obžalovaného a jeho rodinných

příslušníků. Pokud jde o platby, které mířily na účet [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tvrdil obžalovaný, že šlo o zálohové platby pro podnikatelský záměr k vybudování spalovny odpadu v Rusku. O tomto závěru konec konců hovořil i svědek [příjmení] [příjmení]. Měla být uzavřena dle jeho svědecké výpovědi pouze smlouva o obchodním zastoupení, avšak k otevření spalovny a obchodu nikdy nedošlo, neboť za tyto finanční prostředky byl v Rusku koupen byt a pozemek v okolí města Soči. Společnost OPZ PLUS a.s. neměla řádně uzavřenou smlouvu s [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení], neexistoval právní důvod pro poskytnutí těchto finančních prostředků. Nálezací soud správně dospěl k závěru, že celkově finanční prostředky zasílané shora uvedeným dvěma osobám ve výši 2.382.000 Kč nelze považovat za výdaj uskutečněný ve prospěch k dosažení zajištění či udržení příjmu či majetku spol. OPZ PLUS a.s. Zcela zjevné je to, pokud jde o finanční platby provedené ve prospěch [jméno] [příjmení], tchána obžalovaného, k čemu obžalovaný uvedl, že šlo o platby zdravotního pojištění. Nálezací soud se podrobně zabýval finančními toky ohledně účtu [jméno] [příjmení] č. [bankovní účet] kdy dospěl k závěru, že peníze byly mj. používány k úhradě pobytu rodinou obžalovaného na Kanárských ostrovech, kdy většinu úhrad tvořily platby kartou v různých podnicích a také probíhala řada plateb na účet u španělských bank. Rozhodně nešlo o platby prováděné ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. Pokud jde o částku 3.500.000 Kč zaslou na účet č. [bankovní účet] [jméno] [příjmení], jde o účet nezletilé dcery [jméno] [příjmení], přítelkyně obžalovaného, kdy právě s [jméno] [příjmení] obžalovaný sjednal použití účtu nezletilé [jméno] pro účely vyplacení části vzniklé hyperochy, neboť první konkurz spol. OPZ PLUS a.s. skončil přebytkem, tzv. hyperochou, kterou však v drtivé většině využil obžalovaný nikoli ve prospěch OPZ PLUS a.s., ale ve prospěch osoby své a osob blízkých. Obžalovaný opětovně sepsal s [jméno] [příjmení] smlouvu o poskytnutí depozitního účtu spol. OPZ PLUS a.s., k tomu platí závěr odvolacího soudu shora uvedený, že o žádný depozitní účet jít nemohlo, kdy finanční prostředky z účtu nezl. [jméno] [příjmení] byly z největší části přeposlány na účet [jméno] [příjmení], celkem částka 2.000.000 Kč v jedné platbě a zbývající byly vybírány v hotovosti a používány opětovně k platbám na Kanárských ostrovech, kde žila, resp. žije rodina obžalovaného, především jeho manželka a část jeho synů. Svědkyně [příjmení] navíc uvedla ve své svědecké výpovědi, že společně s manželkou obžalovaného na jeho žádost v bance zřizovala debetní kartu, kterou následně manželka obžalovaného užívala na Kanárských ostrovech, kde tehdy bydlela. [jméno] [příjmení] rovněž potvrdila, že veškeré finanční prostředky na tomto účtu měly náležet obžalovanému, což neodpovídalo realitě, neboť šlo o peníze spol. OPZ PLUS a.s., která je samostatným právním subjektem oprávněným nabývat majetku. Nálezací soud rovněž upozornil, že ve stejný den, kdy byl účet pro [jméno] [příjmení] založen, byl založen i účet spol. Gramour Charlotte s.r.o., kdy oba účty byly založeny krátce předtím, než JUDr. [příjmení] uvedené finanční prostředky poskytl. Skutková zjištění nálezacího soudu pod bodem I. ohledně využití finančních prostředků má odvolací soud na základě dokazování před nálezacím soudem za plně prokazané, kdy ze strany obžalovaného došlo ke zpronevěře finančních prostředků ve výši minimálně 8.299.431,35 Kč, kdy tyto finanční prostředky byly použity ve prospěch obžalovaného a rovněž rodinných příslušníků či dalších osob.

9. Pokud jde o bod II., obžalovaný opětovně nepopírá, že převzal od svědka [jméno] [příjmení] v hotovosti nejméně ve 4 případech celkovou částku 364.910 Kč, kdy mělo jít o splátky nájemného od spol. Perut' s.r.o. za pronájem prostor v ulici Kyselova č.p. 1659 v Praze Kobylisích. Nálezací soud správně dospěl k závěru, že změnu způsobu platby nájemného, jak vyplývá ze svědecké výpovědi svědka [jméno] [příjmení], mu obžalovaný nezdůvodnil, obžalovaný tvrdil, že v této době probíhaly v objektu Ládví nějaké rekonstrukce a pracovníci požadovali výplatu v penězích, proto si nechal uvedené prostředky vyplatit v hotovosti. Nálezací soud správně zjistil, že o tom neexistují žádná potvrzení o provedených platbách. Naopak, bylo prokázáno vkládání vyšších finančních prostředků na bankovní účty jeho rodinných příslušníků. Navíc k tomu odvolací soud uvádí, že účinky zahájení druhého insolvenčního řízení nastaly ke dni 20.7.2018, konkrétně v 08:49 hod., a tudíž obžalovaný nebyl oprávněn toto nájemné ve

čtyřech případech v hotovosti vůbec převzít. A pokud je převzal měly být předány insolvenčnímu správci. Opětovně poukazuje odvolací soud na znění zákona č. 328/1991 Sb. O konkurzu a vyrovnání, konkrétně § 14a, kdy šlo o nakládání s majetkem patřícím do podstaty a oprávněným k příjmu těchto finančních prostředků byl konkurzní správce. Tvrzení obžalovaného že tyto finanční prostředky získané v hotovosti od svědka [příjmení] byly použity ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s., tak zůstává pouze v kategorii neprokázaného tvrzení bez jediného důkazu, který by tuto skutečnost prokazoval. Odvolací soud se tak plně ztotožnil i s výrokem o vině pod bodem II.

10. Pokud jde o jednání pod body III.1) -6), v těchto bodech se odvolací soud zejména poté, co doplnil dokazování ve vztahu k jednání pod bodem III.2) ztotožnil se skutkovými zjištěními nalézacího soudu, která jsou ohledně těchto bodů v napadeném rozsudku řádně odůvodněna, počínaje body 94.-99. Předně je nutno uvést, pokud jde o jednání pod body III, že obžalovaný v rámci své výpovědi se podrobně vyjádřil ke všem dodatkům smluv uzavřených s nájemci nemovitosti včetně bodu III.1), kdy bylo nájemné poté zasíláno na účet vedený na [jméno] [příjmení], přičemž za období od ledna 2017 do srpna 2018 bylo na účet [jméno] [příjmení] zasláno celkem 1.793.260 Kč. Obžalovaný se opětovně hájil tím, že spol. OPZ PLUS a.s. mu měla zaplatit celkem částku 22.000.000 Kč jako kupní cenu za vlastní akcie, kdy peníze z nájmu přestal vybírat v momentě, kdy se tyto částky srovnaly. Pokud jde o bod III.2), opětovně potvrdil, že uzavřel dodatek smlouvy s Českou spořitelnou a.s., (u veřejného zasedání obžalovaný uvedl, že si to již nepamatuje), peníze z nájmu byly zasílány na účet spol. VIP LEADER s.r.o., kterou založil on sám nebo jeho syn [jméno] [příjmení], kdy založil společnost proto, že chtěl každému ze svých synů založit společnost, aby synové podnikali. Zároveň uvedl, že z peněz, které zasílala Česká spořitelna a.s. byly hrazeny náklady za OPZ PLUS a.s. a rovněž šlo o splátku za prodané akcie spol. OPZ PLUS a.s. Pokud jde o bod III.3), nájemné od spol. Logistic service s.r.o. bylo hrazeno na účet spol. TEAM International s.r.o., a to z toho důvodu, aby tato společnost mohla začít podnikat v nějakém oboru. Společnost TEAM International s.r.o. koupila OPZ PLUS a.s. a obžalovaný zde byl jednatelem, avšak nevyvíjela žádnou činnost. Co se stalo s penězi, které tato společnost získala, už neví. Pokud jde o bod III.4), opět byly zasílány od spol. Bookface s.r.o. nájemné na účet spol. VIP LEADER s.r.o. opětovně jako úhrada pohledávek, které měl se spol. OPZ PLUS a.s., přičemž připustil, že si část peněz ponechal pro vlastní potřebu. Pokud jde o bod III.5) týkající se hrazení plateb od spol. Perut' s.r.o., kdy nájem byl však hrazen na účet spol. Positive Industry s.r.o., tak na to si již obžalovaný nevzpomíná, dokonce ani neví, zda spol. Positive Industry s.r.o. vykonávala nějakou činnost či její účet sloužil jako platební místo. Pokud jde o bod III.6), kdy šlo o nájem placený spol. STRONG Alliance s.r.o. na účet spol. TEAM International s.r.o., obžalovaný uvedl, že neví, co se s penězi stalo. Odvolací soud tak konstatuje, že se obžalovaný v podstatě ke svému jednání pod body III.1) -6) doznal, přičemž odvolací soud považuje za nutné uvést následující skutečnosti. Z dokazování před nalézacím soudem bylo prokázáno, že obžalovaný, když uzavíral dodatky o změnu účtu, na který mělo být hrazeno nájemné ze strany nájemců užívající objekt v ul. Kyselova č.p. 1659 v Praze – Kobylisích, tak nikdo z těchto nájemců nebyl upozorněn, že nájemné již neplatí spol. OPZ PLUS a.s., ale na účty zcela jiných společností či jiné osoby, se kterými nájemci neměli uzavřený jakýkoliv smluvní vztah, to platí i pro nově uzavírané smlouvy o pronájmu, kdy opět nájemci nevěděli, že nájemné nezasílají na účet OPZ PLUS a.s. s kterou mají smlouvu, ale jiným subjektům bez právního důvodu. Tímto jednáním obž. [příjmení] byly všechny tyto společnosti uvedeny v omyl. Jen pro příklad k tomu uvádí nalézací soud dodatek č. 2 ke smlouvě o nájmu nebytových prostor č.p. 1659 ul. Kyselova, Praha 8 uzavřené mezi spol. OPZ PLUS a.s. a Českou spořitelnou a.s. ze dne 24. resp. 27.10.2016, kdy došlo ke změně účtu, na který měla hradit Česká spořitelna a.s. nájemné, aniž by bylo zde výslovně uvedeno, že jde o účet jiné společnosti než OPZ PLUS a.s. Tuto smlouvu podepsal za spol. OPZ PLUS a.s. obžalovaný. Tento důkaz byl rovněž zopakován před odvolacím soudem. V podobném duchu se nesly i ostatní dodatky sepsané s ostatními nájemci. Obžalovaný tak uvedl všechny tyto nájemce v omyl, neboť se domnívali, že pokračují v řádném

smluvním vztahu a řádně platí nájemné a zálohy na služby spol. OPZ PLUS a.s., což neodpovídalo realitě a odvolací soud se zde ztotožnil s právní kvalifikací učiněnou nalézacím soudem, kdy však v tomto případě došlo ke zkrácení práv všech subjektů uvedených pod body III.1) -6), kteří jsou v pozici poškozených u tohoto zločinu podvodu, neboť jim nebylo ani umožněno se řádně připojit k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. Poškozenou je i spol. OPZ PLUS a.s., která nájemné neobdržela. Rovněž byla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že peníze získané od nájemců použil pro úhradu povinných plateb týkajících se objektu Kyselova 1659 v Praze 8 – Kobylisích, obžalovaný sám ve své výpovědi připustil, že část peněz použil ve svůj prospěch či své rodiny. Odvolací soud uvádí, že je zřejmé, že obžalovaný řádně neplatil za dodávané služby, o čemž svědčí skutečnost vyplývající z listin, které poskytl konkurzní správce, že Pražská teplárenská má pohledávku vůči spol. OPZ PLUS a.s. za neuhrazené dodané teplo ve výši 1.565.158 Kč. Ze zprávy Pražské teplárenské, která byla odvolacím soudem provedena jako důkaz, rovněž vyplývá, že za období od 17.6.2016 do 21.7.2017 obdržela celkem částku 331 118, 75 Kč, z různých účtů např. z č. [bankovní účet], či z č. [bankovní účet], patřící [jméno] [příjmení] či od [jméno] [příjmení], tchána obžalovaného, nebo od [jméno] [příjmení] či šlo o vklad v hotovosti jako od [jméno] [příjmení], ve třech případech pak vklad ve jménu spol. OPZ PLUS a.s. bez uvedení konkrétní osoby. Ze zprávy PRE, včetně přílohy, kdy tento důkaz byl opět znovu proveden odvolacím soudem vyplývá, že byly uhrazeny zálohy celkem ve výši 35 001 Kč, mimo jiné i z účtu č. [bankovní účet] patřící spol. TEAM International s.r.o. Spol. Pražské vodovody a kanalizace mají pohledávku vůči spol. OPZ PLUS a.s. ve výši 90.081 Kč, respektive k období k 26.8.2019 ve výši 87.777 Kč, kdy zpráva Pražských vodovodů a kanalizace byla provedena ve veřejném zasedání odvolacím soudem, stejně jako listiny zaslané odvolacímu soudu insolvenčním správcem. Ze zprávy Z těchto provedených důkazů zřejmé, že obžalovaný neodváděl ani povinné platby za zaměstnance, jak se hájil, neboť VZP, která vyčíslila dluh ve výši 256.973 Kč, Česká správa sociálního zabezpečení vyčíslila vůči spol. OPZ PLUS a.s. dluh ve výši 640.241 Kč, Vojenská zdravotní pojišťovna pak dluh ve výši 11.643 Kč a Úřad práce dluh ve výši 44.487 Kč. Odvolací soud si vyžádal novou zprávu od ÚSSZ, kterou provedl jako listinný důkazy u veřejného zasedání, kdy z jejich zprávy ze dne 26.6.2025 vyplývá, že za období od 17.9.2012 do 1.3.2019 spol. OPZ PLUS a.s. měla pouze pět zaměstnanců, vedle obžalovaného dále šlo o jeho syna [jméno] [příjmení], dále [jméno] [příjmení], původní manželku obžalovaného, dále [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Kdy platby řádně odváděla insolvenční správce JUDr. [příjmení] a dále přišly platby od [jméno] [příjmení] a z účtu Team International s.r.o., avšak je zde shora uvedený dluh. Je tak zřejmé, že drtivou většinu finančních prostředků získaných od nájemců pod body II., III. 1) až 6) proto použil obžalovaný pro potřeby své, případně pro své rodinné příslušníky, či další osoby, nemající souvislost s podnikáním spol. OPZ PLUS a.s., kdy tak byla vyvrácena další verze obhajoby obžalovaného, že peněžní prostředky byly využity ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s. Odvolací soud doplnil dokazování ve vztahu k jednání pod bodem III.2), aby odstranil rozpory, jaká částka byla získána od České spořitelny a.s. od ledna 2017 do dubna 2019, která byla Českou spořitelnou a.s. zaslána na účet č. [bankovní účet] patřící spol. VIP LEADER s.r.o., která byla zastoupena jednatelem [jméno] [příjmení], synem obžalovaného. Ze zprávy insolvenčního správce, která se nachází na č.l. 8-10 a následně 11-38 totiž vyplývá, že pokud jde o hrazené nájemné spol. OPZ PLUS a.s. za období od 1.4.2016 do 30.6.2019, tak celkem na účet spol. VIP LEADER s.r.o. měla být zaslána částka 3.523.686,84 Kč, což je odlišná částka, než je uvedena ve výroku napadeného rozsudku pod bodem III.2). Z tohoto důvodu se odvolací soud obrátil na Českou spořitelnu a.s. s žádostí o sdělení, v jaké výši uhradila Česká spořitelna a.s. nájemné za období od 1.1.2017 do 30.4.2019, kdy Česká spořitelna a.s. svým podáním ze dne 11.7.2025 včetně dodatečné tabulky uvedla, že uhradila na nájmu celkem 4.638, 530,13 Kč zaslaných na účet č. [bankovní účet] za období od 1.1.2017 do 30.4.2019, kdy je však zřejmé, že zde není uvedeno, kolik uhradila na zálohách na služby spojené s užíváním objektu. Proto se opětovně obrátil odvolací soud na Českou spořitelnu a.s., která posléze uvedla, že částka 4.638.530,13 Kč představuje uhrazenou reálnou částku nájemného za

předmětné období, avšak v dubnu 2017 Česká spořitelna a.s. uhradila nájemné i za období květen-červen 2017 vzhledem k tomu, že splatnost nájemného byla čtvrtletně předem vždy do 10. dne prvního měsíce příslušného období. Po zápočtu záloh na služby ve výši 303.600 Kč za uvedené období, tedy za období od ledna 2017 do dubna 2019 je zřejmé, že skutečně Česká spořitelna a.s. zaslala na předmětný účet spol. VIP LEADER s.r.o. celkem částku 5.321.376,50 Kč, kdy z toho částka 5.017.776,80 Kč připadá na samotné uhrazení nájemného, přičemž zálohy na služby činí částku 303.600 Kč, kdy Česká spořitelna a.s. své zprávy doplnila o přehledné tabulky ohledně hrazení nájemného a záloh na služby. Je tak zřejmé, že částka uvedená ve výroku napadeného rozsudku pod bodem III. 2) je správná. Tomu odpovídá i výrok rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 15 C 172/2021-33 ze dne 31.8.2021 kdy bylo uloženo spol. VIP LEADER s.r.o. uhradit insolvenčnímu správci JUDr. [jméno] [příjmení] částku 5 321 376,80 Kč, tyto listinné důkazy byly provedeny ve veřejném zasedání odvolacím soudem. Odvolací soud tak odstranil rozpory ohledně celkové částky zaslané Českou spořitelnou a.s. na účet spol. VIP LEADER s.r.o., kdy i Česká spořitelna a.s. s touto společností neměla jakýkoliv smluvní vztah a nebyl zde důvod na účet této společnosti cokoli hradit. Opětovně uvádí odvolací soud, že použité účty spol. VIP LEADER s.r.o., TEAM International s.r.o., účet [jméno] [příjmení] a konečně spol. Positive Industry s.r.o., nelze považovat za depozitní účty, a to z důvodů, jak shora vysvětlil Vrchní soud v Praze, kdy na účty těchto společností či fyzické osoby bylo hrazeno bez právního důvodu, neboť šlo o finanční prostředky náležející spol. OPZ PLUS a.s., která je samostatným právním subjektem, jež vstupuje do závazkových vztahů, hospodáří s vlastním majetkem, má povinnost platit své závazky a vymáhat své pohledávky, kdy však obžalovaný přistupoval k finančním prostředkům náležejících spol. OPZ PLUS a.s. jako by šlo o finanční prostředky vlastní. Obžalovaný je z jednání pod body III.1) -6) vedle své výpovědi usvědčován i výpověďmi slyšených svědků, kdy k bodu III.1) vypovídala mj. svědkyně [jméno] [příjmení], která přiznala, že obžalovanému půjčila účet, který tak obžalovaný využíval. K bodu III.1) byl rovněž vyslechnut při hlavním líčení svědek [jméno] [příjmení], který také vypovídal k bodu II. a svou výpověď obžalovaného plně usvědčuje, obžalovaný je konec konců usvědčován i velmi podrobnou výpovědí insolvenčního správce svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] u hlavního líčení, který mj. potvrdil, že jediný majetek spol. OPZ PLUS a.s. z něhož šly příjmy z pronájmu byl objekt v Praze 8 Kobylisích – Ládví, kdy jde tedy o objekt č.p. 1659 v ulici Kyselova. Obžalovaný je z jednání pod body III.1) -6) usvědčován i provedenými listinnými důkazy nalézacím soudem. Odvolací soud zdůrazňuje, že k dokonání jednání pod body III.1) -6) došlo okamžikem obdržení nájemného a záloh na služby na účty nepatřící spol. OPZ PLUS a.s., kdy obžalovaný tuto skutečnost zatajil nájemcům, naopak je uvedl v omyl a nájemci tak neplnili vlivem podvodného jednání obžalovaného své závazky vůči spol. OPZ PLUS a.s. Na tomto závěru nic nemůže změnit skutečnost, že v marginálním rozsahu byla část peněz posléze poukázána na úhrady některých plateb dodavatelům služeb, či k částečné úhradě sociálního pojištění některých zaměstnanců OPZ PLUS a.s., neboť k těmto platbám došlo až po dokonání dílčích útoků pokračujícího zločinu podvodu a úhrady byly provedeny i osobami, nemající smluvní vztah s nájemci, či přímo se spol. OPZ PLUS a.s. Před nalézacím soudem byl prokázáno, že obžalovaný nakládal s finančními prostředky spol. OPZ PLUS a.s. jako by šlo o jeho vlastní finance, avšak OPZ PLUS a.s. byla a je samostatným subjektem právnickou osobou s vlastním majetkem, s vlastními pohledávkami a závazky, které musí plnit, což obžalovaný nerespektoval. Navíc pokud jde o jednání pod body III.5) ,6) spáchal je v době, kdy již nastaly účinky zahájení druhého insolvenčního řízení vedené u městského soudu v Praze pod č.j. MSPH 99 INS 11900/2018-A-4, které nastaly již ke dni 20.7.2018. Svého jednání pod body I., II. a III. se obžalovaný dopustil v přímém úmyslu.

Přezkum právní kvalifikace

11. Odvolací soud, který se tak vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem plně ztotožnil se skutkovými zjištěními nalézacího soudu pod body I., II. i III.1) -6) a rovněž se ztotožnil

s použitou právní kvalifikací jednání obžalovaného. Pokud jde o bod I., je toto jednání správně kvalifikováno jako zločin zpronevěry, a to ve vztahu k částce 8.299.431,35 Kč, neboť se obžalovaný přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil na cizím majetku značnou škodu. Tohoto jednání se dopustil v přímém úmyslu. Pokud jde o bod II., nalézací soud správně toto jednání kvalifikoval jako samostatný přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť od jednání pod bodem I. uplynula doba delší než 2 let, jde tedy o samostatný přečin, kdy pod bodem II. si obžalovaný přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil na cizím majetku větší škodu, kdy i tohoto jednání se dopustil v přímém úmyslu. Obžalovaný navíc finanční prostředky v hotovosti za nájemné převzal v době, kdy již nastaly účinky zahájeného druhého insolvenčního řízení. Pokud jde o jednání pod body III.1) -6), pak se ve vztahu k nájemcům spol. OPZ PLUS a.s. obžalovaný dopustil zločinu podvodu ve smyslu § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť všechny tyto nájemce uvedl v omyl, kdy jim zatajil skutečnost, že změnou účtu nezasílají nájemné a zálohy na služby svému smluvnímu partneru spol. OPZ PLUS a.s., nýbrž na účty subjektů, s nimiž tito nájemci neměli jakýkoliv smluvní vztah, tudíž z jejich strany není plněn závazek plynoucí z nájemního ve vztahu ke spol. OPZ PLUS a.s., která je rovněž v pozici poškozené. Obžalovaný tak sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu, neboť jde celkem o způsobenou škodu ve výši 11.890.736,80 Kč. Tento zločin byl dokonán okamžikem obdržení nájemného a záloh na služby na účty s nimiž disponoval obžalovaný a které nepatřily spol. OPZ PLUS a.s., přičemž výši škody představuje celé zaslané nájemné, včetně záloh na služby nájemci. I tohoto jednání se dopustil v přímém úmyslu, navíc jednání pod body III. 5) ,6) se dopustil v době kdy nastaly účinky druhého insolvenčního řízení. Jednání pod body III. 1) až 6) nemohlo být eventuálně kvalifikováno jako dílčí útoky zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, jak naznačuje obžalovaný ve svém dodatku odvolání ze dne 20.7.2025, neboť tyto finanční prostředky nebyly zasílány spol. OPZ PLUS a.s. kdy tato společnost je nikdy nedostala na svůj účet, tudíž s nimi ani nedisponovala, tedy nemohlo dojít ke zpronevěře finančních prostředků, které spol. OPZ PLUS a.s. nikdy neobdržela. I z tohoto pohledu je pak nevýznamné pro posouzení právní kvalifikace, zda část podvodně vylákaných prostředků použil obžalovaný, a to až po dokonání zločinu podvodu na platby spojené se spol. OPZ PLUS a.s., byť jak vyplývá z dokazování šlo o částky marginální ve vztahu k výši způsobené škodě. Uhrazené platby však mají vliv na výrok o náhradě škody. Nalézací soud pak správně použil trestního zákoníku účinného od 1.10.2020, neboť vzhledem k navýšení hranice škody je to pro obžalovaného příznivější. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto shledal odvolací soud odvolání obžalovaného směřující do výroku o vině jako nedůvodné.

Rozhodnutí o návrhu na doplnění dokazování

12. Odvolací soud neměl důvod vyhovět opakovanému požadavku obžalovaného, který zazněl i během závěrečného návrhu, kdy se domáhá vrácení věci nalézacímu soudu s pokynem vyhotovit jednak znalecký posudek z oboru ekonomiky-účetnictví na určení výše jím údajně způsobené škody a jednak znaleckého posudku z oboru obchodních vztahů k posouzení smlouvy o prodeji a koupi akcií ze dne 29.12.2014. Za situace, že obžalovaný odmítá spolupracovat s insolvenčním správcem, jemuž nepředal kompletní účetnictví spol. OPZ PLUS a.s., navíc k převodům peněz docházelo bez právního důvodu, kdy zde absentoval právní vztah mezi spol. OPZ PLUS a.s. a příjemci finančních částek, kdy bylo prokázáno, že část peněz byla poskytnuta tchánovi obžalovaného a dalším rodinným příslušníkům, mimo jiné pro hrazení pobytu na Kanárských ostrovech je tento požadavek nedůvodný, nereálný a navíc nadbytečný. Finanční prostředky vylákané podvodným jednáním pod body III.1) -6) ani nemohly nikdy projít řádně účetnictvím, kdy výše způsobené škody byla zjištěna v rozsahu požadavku § 2 odst.5 tr. ř. provedenými důkazy nalézacím soudem. Pokud jde o druhý znalecký posudek, bylo v kompetenci nalézacího soudu zhodnotit podepsanou smlouvu jako důkaz samostatně a v kontextu s dalšími provedenými důkazy, a proto není třeba k tomu žádného znaleckého posudku. Zhodnocení tohoto důkazu, zda

jde o účelově vytvořenou smlouvu, zda jde o platnou smlouvu nemůže být předmětem znaleckého zkoumání. Požadavek obžalovaného na doplnění dokazování znaleckými posudky z oboru ekonomiky-účetnictví a obchodních vztahů byl proto posouzen jako zcela nadbytečný, nedůvodný jakož i vzhledem k absenci úplného účetnictví nerealizovatelný.

Přezkum výroku o trestu

13. Tak, jako se odvolací soud ztotožnil s výrokem o vině, ztotožnil se odvolací soud i s výrokem o uloženém trestu. Trest uložený obžalovanému nelze rozhodně považovat za nepřiměřeně přísný, což by bylo jediným důvodem odvolacího soudu pro zásah do výroku o trestu ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř. Obžalovaný byl shledán vinným ze spáchání dvou zločinů a z dalšího přečinu, přičemž byl ohrožen uložením úhrnného, nepodmíněného trestu odnětí svobody od 5 do 10 let, kdy nalézací soud správně použil trestního zákoníku účinného od 1.10.2020, kterým došlo k navýšení škody velkého rozsahu na částku 10.000.000 Kč. Přesto, že nalézací soud shledal obžalovaného vinným ze spáchání dvou zločinů a jednoho přečinu, uložil mu trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 5 let, kdy byl správně po splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný byl sice v minulosti 2x odsouzen, avšak nalézací soud vzhledem k charakteru uložených trestů správně k těmto odsouzením nepřihlíží, kdy však uvádí, že zde absentuje jakákoliv další polehčující okolnost s výjimkou fikce beztrestnosti. S tím se odvolací soud rovněž ztotožnil. Obžalovaný svým postojem ke spáchané trestné činnosti se na jedné straně, pokud jde o samotné jednání, tedy finanční převody doznává, přičemž popírá trestnost své jednání, kdy považuje získané finanční prostředky buď za oprávněně získané či tvrdí, že je použil ve prospěch spol. OPZ PLUS a.s., obžalovaný tak vyjádřil nulový kritický náhled na svou trestnou činnost. O přístupu obžalovaného svědčí i jeho jednání směřující k osobě insolvenčního správce JUDr. [jméno] [příjmení], kdy nepředal konkursnímu správci celé účetnictví spol. OPZ PLUS a.s., nespolutracuje s ním při řešení insolvenčního řízení naopak se opakovaně snaží domoci se jeho odvolání o čemž svědčí i aktualizovaná zpráva Městského soudu v Praze, u kterého je vedeno insolvenční řízení a která rovněž byla provedena u veřejného zasedání odvolacím soudem, dále to vyplývá i z další podání, zaslané obžalovaným odvolacímu soudu. U veřejného zasedání v návaznosti na zpochybnění insolvenčního správce brojil proti účasti zmocněnce insolvenčního správce. Obžalovaný krátce před nařízením veřejným zasedáním poslal odvolacímu soudu další dvě doplnění svých odvolání, datované 20.7. a 21.7.2025, přičemž svým podáním ze dne 21.7.2025 opět útočí na osobu insolvenčního správce, kdy jeho činnost posuzuje jako neprofesionální, neodbornou, kdy v součinnosti se synem obchází insolvenční zákon, jeho vystoupení před nalézacím soudem a zmocněnce považuje za exhibici a pokračuje v tom i v dalším dodatku odvolání ze dne 22.7.2025 kdy insolvenčního správce označuje za insolvenční správce s pozastavenou činností a jeho napadání valné hromady ze dne 4.3.2015 za směšné. Obsah těchto tří doplňků odvolání, zaslaných přímo odvolacímu soudu, krátce před nařízením veřejným zasedáním opět svědčí o absenci jakéhokoli kritického náhledu na jednání obžalovaného, kdy naopak opakovaně útočí na insolvenčního správce. Ze zprávy Městského soudu v Praze a z úplného výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že JUDr. [jméno] [příjmení] je počínaje dnem 3.3.2020 s řádným insolvenčním správcem spol. OPZ PLUS a.s. Odvolací soud si je vědom vyššího věku obžalovaného, kdy však v jeho případě nejsou splněny zákonné důvody uvedené v § 58 odst. 1 pro mimořádné snížení uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. O tom by šlo uvažovat pouze v případě, pokud by obžalovaný od počátku svého trestního stíhání přistupoval ke své trestné činnosti s kritickým náhledem a učinil snahu k úhradě škody, kterou svým jednáním způsobil. Odvolací soud se rovněž ztotožnil s uloženým vedlejším trestem zákazu činnosti na dobu 7 let, neboť je zřejmé, že obžalovaný se své trestné činnosti dopustil v pozici statutárního zástupce spol. OPZ PLUS a.s., který navíc spol. OPZ PLUS a.s. přivedl do dvou konkursních řízení.

Přezkum výroku o náhradě škody

14. Odvolací soud však shledal zčásti důvodným odvolání obžalovaného do výroku o náhradě škody, který mimo jiné nesouhlasí, že nárok na náhradu škody v celkové výši 20.555.042,80 Kč je přiznán poškozenému insolvenčnímu správci spol. OPZ PLUS a.s., (v rozsudku ve výroku o náhradě škody chybně uvedeno s .) JUDr. [jméno] [příjmení] s tím, že se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Společnost OPZ PLUS a.s. je ve výroku o náhradě škody identifikována podle identifikačního čísla – IČ, což je obdoba rodného čísla u fyzických osob a správně byl označen i insolvenční správce, avšak je zde chybně uveden typ právnické osoby, kdy nejde o s . nýbrž o a.s. Rovněž osoba insolvenčního správce je v rozsudku chybně uvedena jako poškozený, kdy poškozenou je spol. OPZ PLUS a.s. Odvolací soud se rovněž neztotožnil s výši přiznaného nároku. Insolvenční správce je jinak bezpochyby oprávněn požadovat za poškozenou OPZ PLUS a.s. náhradu škody. Odvolací soud proto zasáhl do výroku o náhradě škody ohledně chybné výše přiznaného nároku, chybné označení poškozené osoby a chybného označení formy právnické osoby u OPZ PLUS a.s. Odvolací soud dále uvádí, že je třeba vycházet ze zák. č. 182/2006 Sb. O úpadku a způsobech jeho řešení, zejména vzhledem ke znění ust. § 229 odst. 3 písm. c) a § 246 odst. 1 tohoto zákona podle kterých je v období od prohlášení konkurzu pouze insolvenční správce osobou oprávněnou s dispozičními oprávněními ve vztahu k majetkové podstatě, na něhož tak přechází oprávnění nakládat s majetkovou podstatou dlužníka, tzn. včetně pohledávek společnosti, kde vykonává insolvenční správce svou činnost. Insolvenční správce je bezpochyby legitimní ke vznesení adhezního návrhu, a proto nalézací soud nepochybil, pokud přiznal insolvenčnímu správci spol. OPZ PLUS a.s. nárok na úhradu způsobené škody, avšak neměl jej označit jako poškozeného. Odvolací soud rovněž dospěl k závěru, že je nutné zohlednit ve výroku o náhradě škody prokazatelně uhrazené zálohy na služby spol. PRE a Pražská energetika, kdy z jejich zpráv bylo doloženo, jaké výše záloh na dodané služby byl uhrazeny v souvislosti s objektem v ul. Kyselova, Praha 8 Kobylisy, kdy spol. Pražská energetika byly uhrazeny zálohy za dobu páchání tr. činnosti pod body II., III. ve výši 331 118,75 Kč a PRE zálohy ve výši 35 001 Kč, tedy celkem 336 119,75 Kč, tuto částku je třeba odečíst od původně přiznaného nároku nalézacím soudem a proto odvolací soud přiznal nárok na náhradu škody ve výši 20 218 923,05 Kč. Vzhledem k těmto skutečnostem odvolací soud vyhověl zčásti odvolání obžalovaného do výroku o náhradě škody a tato pochybení nalézacího soudu napravit sám svým výrokiem o náhradě škody, kdy jednak upravil výši přiznaného nároku, správně označil spol. OPZ PLUS a.s. a neoznačuje insolvenčního správce jako poškozeného, kdy zároveň převzal správný výrok dle § 229 odst. 2 tr.ř., kdy se zbytkem na náhradu škody byl insolvenční správce správně odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť byl uplatněn insolvenčním správcem vyšší nárok na náhradu škody než byl přiznán. Odvolací soud rovněž uvádí, že pokud má obžalovaný, který odmítl řádnou spolupráci s insolvenčním správcem k dispozici hodnověrné důkazy, že v souvislosti s body II. a III. byly uhrazeny i další služby, a to co do výše a konkretizovaného období, může je uplatnit pro zápočet do přiznaného nároku na náhradu škody ve vztahu k insolvenčnímu správci.

15. Závěrem odvolací soud, a to v souladu s rozsudkem Velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21.1.1999 č. 30544/96 ve věci [příjmení] [příjmení] proti Španělsku, v ostatním odkazuje na výstižné odůvodnění rozsudku soudu nalézacího, zejména za situace, kdy tento rozsudek Velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva byl aprobován judikaturou NS a ÚS vycházející právě z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, v níž se mj. podává, že odvolací soud se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzatí odůvodnění soudu nižšího stupně (viz rozhodnutí NS sp. zn. 5 Tdo 86/2002 a usnesení ÚS sp. zn. II.ÚS 2947/08).

16. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, kdy se tak odvolací soud plně ztotožnil s výroky o vině a trestu, kdy shledal odvolání obžalovaného zčásti důvodným pouze do výroku o náhradě škody, přičemž svým výrokiem o náhradě škody v tomto svém rozsudku odvolací soud zčásti vyhověl odvolání obžalovaného, nebyl důvod odvolání obžalovaného zamítat.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání, Nejvyšší státní zástupce může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Nutný obsah dovolání je vymezen v ust. § 265f tr. řádu.

Praha 24. července 2025

JUDr. Luboš Vlasák
předseda senátu